

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Legemiddelparallellimportørforeningen

Oslo 15/8-2012

Deres ref.: 201200457-/TIK

Høring — opphevelse av krav om fullsortiment for legemiddelgrossister og tiltak for å sikre forsyningssikkerheten for legemidler

Legemiddelparallellimportørforeningen (LPF) viser til HODs høringsbrev av 19. april med tilhørende utredninger fra Statens legemiddelverk (SLV). LPF representerer parallellimportørene i Norge. I følge Farmastat utgjorde parallellimport i juli 2012 4,4 % av totalomsetningen av legemidler i Norge.

Merknader fra LPF:

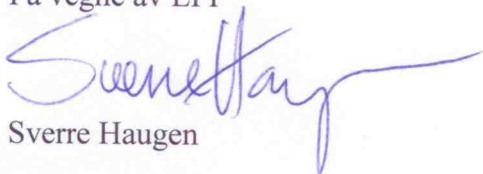
LPF støtter ikke forslaget om opphevelse av fullsortimentskravet og finner at det i liten grad er sannsynliggjort eller anført at opphevingen av dette kravet vil avstedkomme positive endringer for samfunnet gjennom mer konkurranse, lavere priser etc. Tvert i mot virker utredningen å konkludere med at slike endringer er lite sannsynlige. Det som fremstår som sannsynliggjort er at endringen vil medføre en forskyvning i styrkeforholdet mellom distribusjonsleddet og *deler av leverandørsiden*. LPF er bekymret for mulige konsekvenser av dette.

Det er anført at bortfall av fullsortimentskravet vil kunne medføre redusert parallellimport. Vi tror dette medfører riktighet. Gjennom økt forhandlingsmakt hos enkelte leverandører vil dette kunne være en naturlig konsekvens. Hvorfor en slik konsekvens skulle være ønskelig er vanskeligere å forstå. Parallellimport ut av Norge er en naturlig del av varenes frie bevegelse og er med på å utjevne og redusere legemiddelprisene innen EØS. Norge nyter også godt av dette gjennom parallellimport til Norge, enten som direkte besparelser for LIS gjennom anbud eller mer indirekte gjennom apotekleddet. Vi viser til at SLV i Norsk Farmaceutisk tidsskrift i januar 2012 (<http://www.farmatid.no/id/4970.0>) angav at "Problemene med parallellimport er overdrevet". LPF anser at praksis rundt parallellimport kan bedres i tilstrekkelig grad uten opphevelse av fullsortimentskravet.

LFP anser at det er naturlig at forskyvningen i leverandørmakt også vil benyttes til å redusere mulighetene for parallellimport og da gjøre det vanskeligere for distribusjonsleddet å inngå avtaler med parallellimportører. Dette er ikke formålstjenlig i et samfunnsperspektiv, og vil redusere konkurransen i markedet og på sikt føre til reduserte besparelser.

Om MT-innehavers leveringsplikt: LPF stiller spørsmål til hvordan MT-innehavers plikt til å levere er å oppfatte i tilfeller hvor det er flere leverandører, for eksempel 2 parallellimportører og 1 direkteimportør, som samtidig leverer det samme legemiddel. Det er i høringsbrevet anført at plikten er begrenset innenfor det som anses å være rammene av deres (MT-innehaverens) ansvar og kontroll. Skal dette i slike tilfeller oppfattes som at MT-innehaveren kun har leveringsplikt overfor de deler den normalt leverer til eller det salgsvolum som over tid har etablert seg? Eller har leverandøren plikt til innenfor 24 timer å kunne forsyne hele markedet, uavhengig av hvor liten leverandørens "normale" markedsandel er? LPF stiller også spørsmål ved hvor grensen for "kontroll" stiller seg i en parallellimportørs tilfelle.

På vegne av LFP

Sverre Haugen

Adm. Dir.

Orifarm AS